

Хотел бы обратить внимание ещё на одно интересное обстоятельство: у Канапия Мубараковича не только сын, но и его внуки выбрали себе в качестве специальности – физику. Все они мечтают идти по линии своего деда и продолжать его дело. Всё это свидетельствует о том, что физики в семье Арынгазиных будут успешно работать ещё в XXI веке, традиции прекрасной научной династии несомненно будут продолжены.

Мы с Канапией Мубараковичем являемся близкими родственниками, наши бабушки были близкими подругами, стали большими друзьями и мы. И хотя мы были почти ровесниками, всегда относились друг другу с трепетным уважением, отдавая дань как научным успехам друг друга, так и высоко ценя наше человеческое общение.

В заключение хочу выразить огромную благодарность Карагандинскому университету, его руководству и профессорско-преподавательскому составу за то, что они помнят замечательного педагога, учёного и человека Канапию Арынгазина. В этом году наша Республика отмечает 30-летие своей Независимости и, на мой взгляд, будет правильно, если университет выступит с инициативой увековечивания памяти замечательного педагога и учёного как в самом университете, так и в городе Караганде и родных местах Канапия Мубараковича. Я считаю, что будет справедливо увековечить имя человека в городе, в котором он провел всю свою сознательную жизнь, и отдал всего себя служению Карагандинскому университету. Этот акт, несомненно, будет иметь большое воспитательное значение для подрастающего поколения и формирования самосознания народа Казахстана.

АҒАМЫЗДЫҢ ЖАРҚЫН БЕЙНЕСІ МӘНГІЛІК ЕСІМІЗДЕ САҚТАЛАДЫ!

Айтмағанбет Көшкінбайұлы Жақыпов

*"Адам мәңгілік жасамайды,
мәңгілік жасайтын - оның ісі"*
ҚР Тұңғыш Президенті Н.Назарбаев

Адамның мына жарық жалғанда жүріп өткен ғұмыр жолын еске алу, ой елегінен өткізу оңай емес.

Қанапия ағамыздың туған қарындасы Жібек екеуіміз 1970 жылы тұрмыс құрдық. Сол жылы ағамызбен танысып, 50 жыл бірге тату - тәтті өмір сүрдік. Айта кетейін дегенім, ол кісі мені күйеу баласы емес, туған інісі ретінде қабылдады.

Бірде үйде қонақ болып отырған ағамыз: «Айналайын қарындасым, ер - азамат кейде үйге кеш келеді, кейде сені ескертпестен жолдастарын ертіп келеді, сол уақытта сен ренжімей, оларды дұрыстап қарсы алуың керек», - деген сөзін естіген едім. Ол кезде мен оған аса мән бермеген едім, кейін ойлап қарасам, ағамыздың қарындасына деген ақылы мен жанашырлығы екенін түсіндім.

Бір жылдан кейін тұңғыш қызымыз дүниеге келді. Қатты қуанған ағамыз, Францияның батыр қызы Жанна д'Арктай болсын деп ырымдап, қызымыздың есімін Жанна деп қойып, ақ батасын берді.

Ағамыздың батасы қабыл болып, жұбайым Жібек екеуіміз 50 жыл бірге тұрып, дүниеге бес бала әкелдік. Қазіргі кезде сол балаларымыздан жеті немереміз бар. 2019 жылы екі шөбереміз Айла мен Адалин дүниеге келді.

Әке - шеше болу ардақты, ата - әже болу салмақты дегендей бақытты өмір сүріп жатырмыз.

Өзімнің мықты жанұя құруым, өмірде өз орнымды тауып, мемлекеттік басшы қызметкер болып қалыптасуым сол ағамыздың еңбегі, айтқан ақылы, көрсеткен қамқорлығы және берген ақ батасы деп білемін.

Сол себепті әрқашанда ағамыздың аруағының алдында басымды иемін.

Ағамыз өмірінде мансап пен байлық қуған адам емес еді, жеңгеміз Дина Ибраевна екеуі өмірге үш бала әкеліп қарапайым өмір сүрді.

Қанапия ағамыз адалдық пен әділдікті ту еткен тұлға. Кей кездері отыра қалып, әңгіме арасында кейбір адамдар туралы жағымсыз пікірлер айтылған кезде ағамыз онымен келіспейтін. Ол кісі: «Қандай жаман адам болсын оның бойында ерекше қасиеттер болады, сол қасиеттерді көре білу керек», - деуші еді. Міне, адамгершілік пен әділдік осы емеспе!

Дана жұртымызда: "Жақсының аты, ғалымның хаты өлмейді", - деген ұғым бар. Ағамыздың 80 жылдан астам саналы ғұмырында бірнеше ғылыми еңбектері, қаншама монографиясы жарық көрді. Ағамыздан тәрбие алған жүздеген шәкірттері, сол ғылыми еңбектерді қолдана отырып, ол кісінің жолын әрі қарай жалғастырып жатқанына біз қуанамыз.

Ағамыздың жүріп өткен өмір жолы бәрімізге, әсіресе өсіп келе жатқан жас ұрпаққа үлкен өнеге болу керек.

Бір ғасырда бір туар, жеке дара тұлға ағамыз 84 жасқа қараған шағында дүниеден озды. Бұл қайғы бәрімізге оңай болған жоқ, жүрегіміз сыздап, қабырғамыз қайысып қала бердік.

Бұдан былай, Алладан, артында қалған жеңгемізге, тума - туыстарына, ұрпақтарына көздеріне жас, көкіректеріне қайғы бермесін деп тілеймін.

Ардақты ағамыз Қанапия Мүбәрәкұлының жатқан жері жарық, топырағы торқа болып, жолдасы иман болсын. Жаратушы иеміз ағамыздың жанын жәннәтән, тәнін рақаттан, орнын жұмақтан нәсібе етсін.

Ағамыздың жарқын бейнесі мәңгілік жүрегімізде сақталады дей отырып, естелігімді мына бір шұмақпен аяқтағым келіп отыр:

Әр кезде сіз тұрасыз көз алдымда
Алланың жазғаныны шара барма
Әрқашан сізді сағынам
Бақыйлық болған жан ағам!

ЖҮРЕГІМДЕСІҢ, ҚАНАПИЯ!

Тельман Мұқышұлы, Зеренді ауданының және Көкшетау қаласының құрметті азаматы, Қанапияның жан жолдасы

Адам баласында ең жақын жора-жолдас деген көп болмайды. Ал, сол төрт-бес жолдастың ішінде де ерекше бір жақын жолдасың болады. Менің сондай қимас досым Қанапия Мүбәрәкұлы еді. Қанапияны ақтық сапарына шығарып салғанда, зайыбы Дина мен балалары Асқар, Данаға да «жан жолдасымнан айырылып, сендермен бірге мен де енді жетім қалдым» деп айтып едім. Бұл көңілім құлазып тұрып, шын жүректен шыққан сөзім еді.

Жас ұлғайған сайын осындай ауыр жағдай әркімнің де басына жиі келеді екен. Қанапия екеуіміз Алматыда ҚазПИ-де бірге оқыдық. Ректорымыз атақты Мәлік Ғабдуллин ағамыз болды. Біз физика-математика факультетінің студентіміз. Жатақханамыз сол кездегі Карл Маркс пен Комсомол көшелерінің қиылысында. Қанапия мен маған сәтін салып, екі кісілік бөлме бұйырды. Таныса келсем, әскери міндетін де өтеп келіпті әрі партия мүшесі екен. Кейін партия жиналыстарына қатысып, бюро мүшесі болып сайланған кезі де болды. Осының өзі-ақ біз білмейтін жайлардан көп нәрсені біліп жүруімізге мүмкіндік беретін.

Екеуіміз де сол студенттік жылдарымызда шахматтан ҚазПИ-дің чемпионы болдық. Осы спорт түрінен құрамында біздер де бар институт командасы Алматының жоғары оқу орындары арасында бірінші орынды жеңіп алған қуанышты сәт те есімде.